

centatge de recollida selectiva, fet de gran importància, atès que el cost de la recollida de les deixalles ha augmentat molt en els darrers temps i s'intenta mantenir-ne les taxes actuals.

A Mieres donen la veu als ciutadans

| Els habitants de Mieres poden escollir en votació popular les seves preferències a l'hora que l'Ajuntament de la població faci els pressupostos, que, d'aquesta forma, resulten ben participatius. Donar la veu directa als residents de cada poble és una característica que en els darrers temps es va fent i, encara que no sigui la tònica general, de tant en tant hom es troba amb aquesta agradable notícia. Així, doncs, els mierenços decideixen quines de les propostes que ells mateixos van presentar resulten les més convenientes per a la comunitat. També per votació popular podran decidir qui serà el proper jutge de pau d'entre les candidatures presentades.

EL GIRONÈS

dani vivern

En sabem | Es compleixen cinquanta anys de l'obertura de l'aeroport Girona - Costa Brava, «el camp d'aviació», com en deien la gent gran de l'època. Avui, després de set anys d'aeronaus grasses i d'eufòria com no s'havia vist mai, torna a estar una mica decandit. Tot i això, ha fet i fa d'importantíssim element per donar a conèixer les nostres terres. Girona és al mapa, i no solament al de Catalunya. Així, per exemple, la mostra Temps de Flors s'ha convertit en un reclame tan poderós per als visitants, que fins i tot els gironins —que en coneixem les tresqueres— ens en veiem un bull per no ser arrossegats per la gentada. És el preu que cal pagar per presumir de ciutat. Acabem tots una mica cansats a la fi de la festa, però satisfets, això sí.

I no solament per haver acollit turistes i visitants d'arreu, sinó perquè Temps de Flors ha propiciat, amb els anys, un coneixement profund de la Girona vella. Fins i tot per als gironins mateixos. N'és prova l'abundància de

DANI VIVERN

>> *Detall de Girona en Temps de Flors.*

monografies publicades darrerament sobre la catedral i la basílica de Sant Fèlix; sobre períodes arquitectònics i urbanisme; sobre els costums, la gastronomia i la història de la ciutat. Fins i tot descomptant-ne les obres acadèmiques especialitzades, la quantitat de volums de temàtica gironina és ostensible, i de qualitat.

Hi té a veure la capacitat de renovació, d'inventiva i de reivindicació de què som capaços. Ara mateix, acabo de llegir a la premsa la proposta de col·locar uns llambordins metàl·lics commemoratius davant de les cases on visqueren els gironins que van ser deportats als camps nazis. No és una idea original d'aquí, sinó que ve d'altres llocs d'Europa on hi ha col·locades llambordes similars. D'acord. Però no és cap mal recordar també aquí les víctimes d'aquella maldat. Com no ho és recordar les d'altres maldats, del signe que siguin. No hem d'oblidar mai el passat, perquè no entendríem el present. I això, a Girona ho sabem molt bé.

No en sabem res | Ni de quan s'acabarà la recuperació del parc Central, ni de quan s'obrirà (?) la nova estació d'autobusos, ni de si el Girona acabarà a primera o si primer s'acabarà el Girona, ni de si Medinyà se segregará de Sant Julià de Ramis —o, més ben dit, si Madrid deixarà finalment que ho faci—, ni de si el Parc Científic s'haurà de reconver-

tir en una espècie de parc Cinecittà per filmar-hi pel·lícules de la sèrie B —perquè la cosa ja és tot un serial—, o de si, finalment, es farà realitat l'establiment d'Ikea en terrenys de Salt i de Vilablareix. Sí que sabem, però, que l'empresa Hipra ha adquirit cent mil metres quadrats de terreny en aquest darrer municipi per traslladar-hi les seves instal·lacions d'Amer, que han quedat petites.

Almenys sabem alguna cosa, que ja és molt.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Piscina i homenatge | La comarca és terra d'aigua, es diu sovint: estany, estanyols, recs, fonts, rentadors, safareigs i piscines. Fins ara, a Porqueres, hi havia la piscina privada de les Pedreres; a partir d'aquest estiu els porquerenços podran gaudir de la nova piscina municipal, situada a la zona esportiva. Per tal que tothom tingui clares dates i quotes, l'Ajuntament ha impulsat la gravació d'un vídeo, en el qual han participat 27 entitats del municipi, que es podrà veure a les xarxes socials. D'altra banda, per fomentar l'esport

popular i com a homenatge al duatleta Jakub Chara, mort fa un any mentre disputava una marxa popular, el mateix Ajuntament, el Club Ciclista Pla de l'Estany i el Tribiketraiener han organitzat la I Marxa Cicloturista #EternKuba, de 65 km, que ha transcorregut per les carreteres per on Jakub Chara entrenava i que ha finalitzat al port de muntanya de Rocacorba.

Adscripció escolar | M'escrivi el meu nebot: «Uncle, fa uns mesos el Síndic de Greuges va considerar que la distribució de l'alumnat a Banyoles era modèlica. De fet, a les famílies amb fills que comencen la secundària se'ls conculca de manera diferent el dret a escollir escola: uns no la poden triar i d'altres en trien d'entre dues de les tres existents. Conscient d'això, l'Administració revisa a consciència la zonificació: el resultat és que un institut té més alumnes adscrits que places que pot oferir i un altre té més places que alumnes. A més, el nombre de places necessàries i de línies —de grups de classes— es basa en el nombre d'alumnes que cursen sisè: han fet una nova zonificació i resulta que, al final, s'han equivocat i falta tota una classe d'alumnes. En resum: conculquen els drets de maneres diferents, zonifiquen de manera arbitrària i no saben comptar. L'exemplaritat que hi veia el Síndic de Greuges porta a pensar que l'Administració demanarà disculpes a les famílies i/o que algú presentarà la dimissió». El meu nebot només s'equivoqua en algun detall...

EL RIPOLLÈS *ramon alabau*

Conrear la llengua | S'ha celebrat amb una gran gala l'entrega dels XXVI Premis Literaris Joan Triadú, amb la participació dels alumnes dels centres educatius de la comarca, des de tercer de primària fins a batxillerat. Amb 126 treballs presentats, s'han atorgat tres premis per cadascuna de les cinc

CONSELL COMARCAL DEL RIPOLLÈS

>> *Gala de lliurament dels XXVI Premis Literaris Joan Triadú.*

categories establertes segons l'edat dels autors, tant pel que fa a la poesia com a la prosa. L'alumnat de l'Escola Pirineu de Campdevànol, de l'Institut Escola Mestre Andreu de Sant Joan de les Abadesses, de l'Institut Germans Vila Riera de Camprodon i dels centres Tomàs Raguier, Joan Maragall, Escola Vedruna, INS Abat Oliba i CEE Doctor Ramon Suriñach de Ripoll s'han repartit els guardons. L'acte, molt lluit en el nou format que estrenava, ha tingut lloc a l'antiga església de Sant Pere i ha comptat amb la presència del fill del ribetà Joan Triadú. Cal encomiar la tasca dels professors de la comarca que malden de valent per la supervivència de les humanitats, les quals tenen molt poc protagonisme en els actuals plans d'estudi.

Colors | Taronja. Des del mes de maig, els carrers i les places del primer cinturó del centre històric de Ripoll han substituït el blau dels aparcaments de pagament pel taronja. Això permetrà la gratuïtat durant una hora per donar suport a l'activitat dels pocs comerços que han aconseguit sobreviure a l'embat imperiós de les grans superfícies. Prèviament, els conductors interessats a gaudir d'aquest avantatge hauran d'haver inscrit la matrícula del seu vehicle a l'Ajuntament.

Negre. Continuen les activitats per celebrar la Capitalitat Europea del Ferro de Campdevànol. A la celebèrrima Grand Place de Brussel·les s'ha ballat la gala, i s'ha vestit el Manneken Pis, símbol de la ciutat, amb la indumentària del capdancer. Com a punt culminant, el mes d'octubre el municipi ripollès acollirà més de cent representants de catorze països diferents a l'entorn de la setzena Assemblea General del Cercle Europeu de les Ciutats del Ferro. Blanc. Neu a dojo i xifres de rècord. Només dues com a exemple: 59.000 usuaris a Vallter i 139.000 viatgers al cremallera de Núria.

Entitats en peu de guerra | Els polítics són, o haurien de ser, els encarregats de vetllar perquè l'espina dorsal del poble es mantingui dempeus, es vertebrí, es consolidi i creixi; però, pel que fa a la carn, qui dona color i vida al poble som la gent que l'habitarem, quan exercim el nostre treball amb eficàcia i quan compartim amb els altres les nostres afeccions, inquietuds, dèries o *hobbies*. A Camprodon, catorze entitats de la comarca s'han concentrat per defensar la pràctica de les seves activitats. La pancarta *Ens agrada la manera de fer del nostre territori* defensava tradicions i costums de sectors com ara la caça, la silvicultura o el turisme, entre d'altres.